

QUALQUES CONSIDERACIONS SOBRE LA OZENA
I SON TRACTAMENT I MIDES PREVENTIVES PER A
EVITAR LA SEVA PROPAGACIO

pel Dr. JOSEP MASSOT i PALMÉS

CONCLUSIONS

1.ª La ozena és una malaltia relativament freqüent, segons demostren les estadístiques.

2.ª La malaltia és més freqüent en les dones que'n els homens.

3.ª Ja abans de trobar-se l'element causal, la ozena estava considerada com a infecciosa i contagiosa.

4.ª L'element etiològic de la ozena és el diplococcus de Lœwemberg.

5.ª La ozena és contagiosa en tots els períodes de la vida; emprò ho és més en les primeres edats.

6.ª Per a que la contagiositat es realitzi calen certes aptituds de receptivitat.

7.ª Els fills de ozenosos són els més predisposats i exposats a contreure la malaltia.

8.ª Per a evitar la propagació deuria aillar-se en cert modo als ozenosos, impedir llur matrimoni i donar en tots els cassos més facilitats per a el divorci absolut i radical.

9.ª Cada dia es fa més indispensable el previ reconeixement facultatiu dels contraients, abans de consentir llur matrimoni, sobre tot en nostre país en que'l divorci avui per avui és cosa impossible.

10.ª Tota causa que provoqui atrofia de les mucoses i teixits Nassals facilita el desenrotlle de la ozena.

11.ª La ozena, en son període agut, hipertrofia els teixits Nassals per a acabar atroflant-los.

12.ª Aquesta circumstancia gairebé impossibilita diagnosticar prematurament la ozena.

13.ª Clínicament es distingeixen distintes modalitats de ozena i particularment dues: la forma ràpidament atrofica i la lenta.

14.ª La malaltia imprimeix al ozenós certs caràcters típics quin conjunt constitueix la facies ozenosa.

15.ª La ozena no és pas malaltia mortal; emprò condueix prematurament a la mort predisposant a altres malalties, particularment dels aparells respiratori i digestiu.

16.ª La ozena és causa d'estats hipocondriacs i de trastorns mentals que en moltes ocasions condueixen al pacient al suïcidi.

17.ª En l'actualitat no disposém de tractament específic contra la ozena.

18.ª Els medicaments lleugerament antisséptics i modificadors de les mucoses deuen prescriure's en el període agut.

19.ª Quan comença l'atrofia dels cornets deuen emprar-se els antisséptics conjuntament amb la protesi nasal interna.

20.ª Les injeccions de parafina sòlida constitueixen un bon tractament paliatiu i en comptadíssims cassos curatiu.

21.ª Amb les injeccions de parafina es consegueix reduhir el símptoma que més apena als qui enronden als ozenosos: la pudor.

22.ª La ozena cura espontaniament quan el microbi ha agatat el mitjà ambient en que's desenrotlla.

23.ª Abans que aquest terme arribi, gairebé sempre el malalt ha deixat d'existir.